

Հնորէ ըրած յայտարարութենէն իւրաւամբ վշտացեալ երկու Հայ լրագրաց գէտ՝ բայց ընտիր վարդապետաց արժանի աշակերտ, երեւելի կամ մանաւանդ աներեւոյթ կարգի մը (Յիսուսականաց) սորվեցուցած գրութեանը համեմատ հեղինակը փոխանակ այն երկու լրագրաց խնդիրներուն ուղղակի պատասխանելու, կը սկսի հաւատոյ խորբը թափանցել ու հաստատանման փաստերով Միւթարեանց ազգիս գէտ մօտերս ունեցած վարմունքը արդարացնել:

Չենք կրնար գուշակել ինչ կարծիք ունեցաւ Միւթարեան միաբանութիւնը իրեն համար ասանկ փաստարան մը գտնալու, բայց մենք այն յօդուածը կարդալով՝ չի կրցնէք նոր փոփոխութիւն մը տեսնել Միւթարեանց վրայ մեր ստացած համոզմանը վերական մէջ. շատ տարիներէ ի վեր ինչ գաղափարի տէր որ զանկէպէտ ճանցեր էինք, նոյն եւ նմանը կը ճանչնանք այսօր այն երեւելի յօդուածը կարդալէն ետեւ ալ. ու այս տետրակով կը յուսանք որ այն քանի մը սակաւաթիւ Սկեպտիկեաններն ալ կը համոզուին մեր կարծեացը ճշմարտութեանը:

Եւրոպայ լրագիրը՝ մեծ խռովութիւնները հասարակօրէն փոքրիկ առիթ կ'ունենան ըսելէն ետեւ, կ'աւելցունէ թէ՝ «Որչափ մեր յիշողութիւնը կը զօրէ՛ բովանդակ թշնամանաց գումարը կամ յանցանաց ծանրութիւնը այս եղաւ, որ հոռւ մէտակնք հոռւմէտակնաց համար «գրուած գրքի մը մէջ, իրենց հըռոմէտակն միութենէն դուրս կեցած ազգակիցներուն համար ըսին «թէ հերձուածող են»:

Այս խօսքերը գրելէն ետեւ, կը գանգատի անուշութեամբ թէ՛ ինչո՞ւ հայոց ազգը կը բարկանայ եթէ պապականք զինքը նախատեն. Միւթէ պատուաւոր մարդ մը կը բարկանայ, եթէ մէկը զինքը նախատէ, կամ թէ մէկէ մը ապտակ առնէ, քա՛ւ լիցի. մանաւանդ եթէ նախատողը սրիկայ մէկը ըլլայ. Ըսել է թէ Հայոց ազգը լուռ կենարնէ՛ սրիկայի տեղ դրած կ'ըլլար Միւթարեանքը, եւ գուցէ այն ժամանակը գանգատ մը լսած չէր ըլլար անոնց կողմանէ:

Միւթարեան միաբանութիւնը կը խոստովանի թէ՛ «Իր յանցանաց ծանրութիւնը՝ այն եղաւ որ Հայերը «հերձուածող են ըսաւ»: Արդ եթէ ազգ մը ամբողջ մարմնոյ մը համեմատենք, յայտնի է թէ՛ ոտքը մարմինէն զատուելու ըլլայ նէ, ոտքն է հերձուածող եւ ոչ մարմինը, եւ Հայ Պապականք ալ Հայոց ազգին հետ բաղդատելով՝ անոր մէկ անդամին չափ հազիւ են:

Եթէ վաղը՝ տասը, քսան հազար Պարսիկը Հայոց դաւանութիւնը ընդունին, միւթէ կրնա՞ն յանդգնիլ ըսելու թէ Պարսից ազգը հերձուածող է:

Բայց Վիեննայի Միաբանութիւնը աղէկ գիտէ, որ Հայազգիք հերձուածող բառին վրայ այնչափ չնեղացան, այլ հերետիկոս բառին վրայ, որն որ շատ տարբեր բան է, գոնէ գործածողներուն մոքին մէջ, Վիեննացիք հերձուածող են Վիեննայից:

Կերեւի թէ յիշեալ միաբանութիւնը այս երկու բառերուն նշանակութիւնը աղէկ չը գիտեր. Վասն զի ազգ մը կամ մարդ մը եթէ Պապին իշխանութիւնը չճանաչէ՝ հերետիկոս

չէ եւ չկրնար ըլլալ. Եթէ մեր ազգը Գրիստոնեայ ըլլալով հերետիկոս կ'անուանի, Հրէից ազգը, հրեայ մը, ինչ անուն ունի արդեօք պապադաւանաց գրոց մէջ:

Դարձեալ ամենուն յայտնի է թէ, քանի մը դար առաջ հերետիկոսին պատիժն էր հուր եւ սուր. Ուսկից կրնանք հետեւցունել, որ եթէ հաւատաքննութիւնը մինչեւ ցայսօր տեւելու ըլլար, Վիեննայի միաբանութիւնը կամ մեր ազգը այրել պիտի տար. կամ ինքն իր ձեռքը պիտի այրէր եւ մեր Հայկայ սերունդը ափ մը մոխիր պիտի դարձունէր. Վասն զի, հաւատաքննիչք ինչպէս նաեւ Միւթարեանք՝ Պապին արքանականութենէն. Այս ետքիները՝ ուղղափառ մնալու համար, այսինքն Պապին հրամանին դէմ բան չգործելու եւ հերետիկոսի կարգ չմտնալու համար, ստիպեալ ըլլալու էին կամ մատնիչ կամ դա՛հիճ ըլլալու, կամ Յուդա եւ կամ Վասակ:

Միւթարեան միաբանութեան պաշտպան եղող մեր ազգայինները՝ թող այս հետեւանքին վրայ աղէկ մտածեն. Ըստ իմ կարծեաց Վասակին եւ Միւթարեանի մը մէջ բնաւ տարբերութիւն չկայ. Մէկը զմեզ պարսկադաւան ուղից ընել եւ յերբեւեղուն մեռաւ... չգտաւ տեղի գերեզմանի նորա՝ կ'ըսէ Սուրբ Եղիշէ պատմիչը. միւսն ալ պապադաւան կ'ուզէ կոր ընել մեր ազգը, եւ չգիտեմ ինչ պոսակ պիտի ընդունի անկողնիս պէս պատմիչ մը:

Այս հետեւանքին ճշմարտութիւնը տետրակ մինչեւ վերջը կարդացողը կ'իմանայ:

Այսուհետեւ Միւթարեանք ազատ են զմեզ հերետիկոս կոչելու որչափ եւ ուզեն. բայց կոչելէն ետեւ աւանջին չգոցեն տղոց պէս, որպէս զի լսեն թէ ինչ արձագանք կուգայ իրենց այս բառին դէմ:

Մենք զանոնք հերետիկոս չենք անուաներ, այլ թշնամի մարդկային ազգին եւ Աւետարանի, ինչու որ մարդկային ազգը եւ Աւետարանը կը բողոքեն պապութեան վարմունքին դէմ բոլոր աշխարհի մէջ:

Դարձեալ Միւթարեան Միաբանութեան բերանը, հերետիկոս բառը արտաքին թշնամանք չէ, այլ ներքին համոզումն, եւ այս ներքին համոզումն ալ միայն իրենց անձանց կամ անձնական համոզումն չէ, հապա կըրօնական համոզումն իրենց կրօնին մէջ նոր բան չէ, եւ իրենք փոխելու տէր չեն, վասն զի այս համոզումը իրենց կաթին հետ ծածած են, իրենց հետ մեծցած եւ միանգամայն ապացուցական գիտութեան մը հասած է, թող աս տողերուն պատասխան տան այն յարգի ազգասէր հայազգիները, որ Միւթարեանց նպատակներ կ'ընեն գիրք տպելու համար որ հայոց ազգը լուսաւորուի. Մենք չընորհակալ եմք մեծապէս Վիեննայի միաբանութեան, որ ըսաւ թէ Հայոց ազգը հերետիկոսի տեղ զանկէն իրենց ներքին համոզումն է, վասնզի ներքին համոզումը սուրբ եւ պաշտօնի բան է. Ուստի նոյն պատկառելի Միաբանութիւնը թող չը բարկանայ եթէ ըսենք մեր կողմէն թէ՛ իրենց համոզումը հերետիկոսութենէն ալ շատ վար բան է, վասն զի այս խօսքը արտաքին թշնամանք չէ, մեր ներքին համոզումն է:

(Տեւ-4)

Ի. Ա. Ն.

Սապրա Մամուլուն սահիպ խմբիեազը Այվազեան էֆէնտի, Գալաթաութէն շէնայիզ- ազարընտա, Իրսի խանընտա պիր մաղազա քիւշատիլէ, Նէֆիս գէյթուն եաղը, վէ լէզիզ շարապ, վէ մաստիգա վէ էն ալէա ճիւնտէնտէ սապուրն, վէ ճէզալիք էնվայի Նէֆիս գոնեազլար, վէ հաթթա ժօրթ Սալամոն գոնեաղը տախի կէթիրթ մէքտէ պուլունտուղունտան, մէնմուն օլմալարընը արզու իտէն զաթչարըն թէշիրթիլէրի իւթար վէ տալթիթ օլունտուր:

Պօղչա ատասընտան պիր սէնէլիքտէն էրկիրմի սէնէլիէ գատար էսիլ շարապլար իլէ, Գըպըընը տախի Գուլմանտարիա թէսմիէ օլունտան շարապլարը պուլունտուղունտան, լիւզումու պուլունտան շաթլարըն մալիւմաթը օլմազ իւզրէ իլան օլունտուր:

ԳԻՐԱԼԸԳ ՕՏԱԼԱՐ ՎԷ ՍԱՂԱԶԱԼԱՐ
Իսթանպուլտա վազը Պէօլիք-Ենէի-Խա- նըն եօգարուտաքի գաթուտու սըրասընտա միւնէտտէտէն ինչա օլունտան, վէ Սաաթ- ճը խանը թէսմիէն գըընտան խանտա, միւթէտիլ քիրա իլէ օտա վէ մաղազա պուլունտուղունտան, թալիպ օլան զաթլարըն՝ Զուհաճի խան ճատտէպիտէ վազը 10 վէ 25 վէ 44 Նիւմէրօլար իլէ միւրազգամ, Բուլճեան վէ ձէզլէճեան վէ Արապեան էֆէնտիլէրէ միւրաճաաթլարըն իլան օլունտուր: 7—25

Մ. Ա. Ղ. Ի. Կ

ԱՐԳԻ Հ. Յ. ՄԱՏԵՆԱԳՐՈՒԹԵԱՆ
ՀԱՒԱՔԱԾՈՅ ՅԱԾԻԱՐԱՆԻ ԼԵԶՈՒԷ

Աշխատասիրեաց
Ե. Մ. ՈՒՐԱՏԵԱՆ
Ի պէտս վարժարանաց

Այս դասագիրքը՝ որ մինչեւ ցարդ 8 ղշ. կը ծախուէր, ի խնդրոյ բազմաց այսուհետեւ պիտի վաճառուի 6 ղշ. Ի, ամեն կարգի ուսանողաց գիւրամատչելի ըլլալու համար:

Կեդրոնատեղին Զարգարեան գրատուն. կը գտնուի նաեւ ամեն Հայ գրավաճառաց քով:

Մեծ քանակութեամբ գնողներու կարեւոր զեղչ:

ՀԱՄԱՌՈՏ
ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ ՀԱՅՈՑ
Ի պէտս
ԱԶԳԱՅԻՆ ՎԱՐՃԱՐԱՆԱՅ
Աշխատասիրեալ
Ի Բ. Մ. ՊՅԱԶԵԱՆԷ
Գին 100 փարա
Պարզ ընթերցարանէ մ'աւելի ածան

Ազգային Պատկութեան սոյն նոր դասագիրքն թէ եւ անուամբ համառօտ, այլ իւր մէջ կը բովանդակէ մեր ազգի պատմութեան հին եւ ժամանակակից բոլոր դէպքերն, իրենց պատճառներով ու հետեւանքներով բացատրուած, այնպէս որ իւր նոր դասակարգութեամբ, ժամանակագրութեամբ, դիւրեւասկանալի ու մաքուր լեզուաւ, եւ որ աւելին է ցարդ նմանը չ'տեսնուած զնոյ ածան:

QUINA-LAROCHE

Իշու ԳԻՆԱ-ԼԱՐՈՇ, էօլէ ատի պիր մուալիճէ օլմալապ, իւլա ճիտտի իլիմ վէ իւլէզ գ ճմթ իլէ վիճուտէ կէլիլ ատի, շէօլէ քի, պուլունտ թէթիլ վէ իհասա տէն զաթ, պիւլիւք միւքեաթաթլարա նալիլ օլմուլ տուր. Եանի 16 պին ֆրանգըզ նազտի պիր միւքեաթաթա նալիլ օլմուլ տան պաշա, պիր չօգտա ալթուն վէ սալիլ միտալար ալթը տուր:
Պեճ մուալիճէնի թէթիլիլ իլին քիլ քերրէ քիլիւնտըն էսալը ալթուղ տան սոնրա, դաեթ լէզիզ վէ դաեթ զաթիլ պիր իթիլ եաթըլմուլ տուր. Ինթէ Գիլա լարօշուն, սալիլ պու եօլտա մուալիճէլէրին քեաթիլիւնտէն զիեալտէ ալթուլը շէթըն սըրը վէ ճիլէթիլ պուլունտա տուր. Պու իւլա միտէ իւլիւնթիլի տէֆ իալիպ, ինթաճ տալար, գանա գուլվիթ վիրի, վէ կէլիլէն իւլալթիլի վէ սալիլիլ տէֆ իալէր:
Փարիս, 22 վէ 19 Տրուս սօգազընտա վէ էնգաճըլարտա պուլունտուր: